

Oplysninger maa Udvalget anse Striknin for at være en holdbar og hurtig virkende Gift.

Udvalget henstiller, at paa Smaaver og Holme, der tilhøre Staten eller ere Statsembeder underlagte, fredlyses al Sagt af Hensyn til Fuglebestanden (jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 28de Februar 1893, Bilag 1).

Udvalget har ikke kunnet gaa ind paa Indførelse af Sagt tegn (Kapitel III).

Udvalget har foreslaaet Bøden for ulovlig Sagt nedsat til 10—200 Kr., Straffebestemmelserne gjorde mindre indvirkelse og alle tidligere Lovbestemmelser om Sagt ophævede. Herom skal Udvalget bemærke følgende:

I det forelagte Lovforslag lyder § 39 saaledes:

„Følgende om Jagten hidtil gældende Lovbestemmelser, nemlig Forordning 20de Maj 1840 §§ 6—10 og 33—34 samt 35, dog ikke for saa vidt den angaar Beviset i Sagtsager (jfr. ovenfor § 30), Lov 25de Marts 1851 §§ 1—11, Lov 30te Januar 1861 § 2, Lov 1ste April 1871, Lov 24de Maj 1879, Lov 12te Maj 1882, Lov 17de April 1885, Lov 1ste Marts 1888 og 1ste April 1891 skulle være ophævede“.

Det vil ses, at denne Paragraf er uklar, idet den baade kan forstås saaledes: „De om Jagten hidtil gældende Lovbestemmelser, nemlig følgende . . . , ere ophævede“ og saaledes: „Af de om Jagten hidtil gældende Lovbestemmelser, ere følgende . . . ophævede“.

Hvis den første Opfattelse er den rigtige, er det umiddelbart indlysende, at den af Udvalget foreslaaede Form: „Alle om Jagten hidtil gældende Lovbestemmelser skulle være ophævede“, er at foretrække; men at denne Affattelse ogsaa vil være at foretrække med sidstnævnte Fortolkning, vil fremgaa af følgende.

§ 20 i Lov af 1ste April 1871 lyder saaledes:

„Alle de om Jagten hidtil gældende Lovbestemmelser, til hvilke der ikke i denne Lov er stet Henvisning, skulle være ophævede,

med Undtagelse af Forordning af 20de Maj 1840 §§ 1—3, 6—10, 20—24 og 33—35, Lov af 25de Marts 1851 §§ 1—12 og § 2 i Lov af 30te Januar 1861, indeholdende nogle nærmere Bestemmelser om Jagten, for saa vidt ikke ogsaa disse Lovbestemmelser ved en senere eller nærværende Lov maatte være forandrede“.

Denne Paragraf er ligeledes uklar; i Begyndelsen af Paragraffen tages Forbehold over for hidtil gældende Lovbestemmelser om Jagten, til hvilke der i denne Lov er stet Henvisning, men nogen saadan Henvisning findes ikke i Loven; i Slutningen antydes, at de som Undtagelser fra Ophævelse nævnte Love muligvis dog ved Loven eller ved en foregaaende Lov ere ophævede.

Ved at sammenholde Lov af 1ste April 1871 § 20 og det forelagte Lovforslags § 39, vil man se, at af de Lovbestemmelser, som Loven af 1ste April 1871 § 20 undtager fra Ophævelse (dog med Forbehold), ophæver Lovforslagets § 39 alle, med Undtagelse af følgende:

Forordning af 20de Maj 1840 §§ 1—3;
— — — §§ 20—24;
— — — § 35, saa vidt den angaar Beviser i Sagtsager;
Lov af 25de Marts 1851 § 12.

Da nu Lovforslaget endvidere ophæver Lov af 1ste April 1871 og alle senere vedtagne Love om Jagten, bliver der altsaa i hvert Fald af hidtil gældende Lovbestemmelser om Jagten kun de hernævnte, som ikke vilde være ophævede ved Vedtagelsen af Lovforslaget. Men det vilde da have været langt klarere i Lovforslagets § 39 at sætte, at alle tidligere Lovforslag om Jagten, med Undtagelse af disse, ere ophævede; dog maatte der tilføjes „for saa vidt ikke ogsaa disse Lovbestemmelser ved Loven af 1ste April 1871 eller en tidligere Lov maatte være forandrede“.

Hertil skal bemærkes:

§§ 1—3 i Forordning af 20de Maj 1840 omhandle Jagten paa den kongelige Wildtbane og Grundejernes Sagtret, hvilke